

Vrime
JUNACI

ANDREAS HOLZER JEDINSTVENI AUSTRIJSKI ALPINIST POSJETIO SPLIT

Slijep sam, ali osvajam sve vrhove svijeta

NAPISAO I SNIMIO:
IVO ŠĆEPANOVIĆ

Andreas Holzer pravi je svjetski fenomen. Četrdeset četverogodišnji Austrijanac slijep je od rođenja, a popeo se na

najviše vrhove pet kontinenata. Dogodine ga čeka i uspon na 'krov svijeta', na Mount Everest. No, već sada on je alpinist s kojim se malo tko može usporediti. Upravo zbog njegove gotovo nadnaravne volje, njemačka tvrtka 'Henkel' pozvala ga

je da prije nekoliko dana u hotelu 'Le Meridien Lav' u Podstrani zaposlenicima njihove tvrtke održi predavanje o upornosti.

Moja životna priča određena je mojom voljom i voljom mojih roditelja u malom mjestu Amlach sa samo 300

stanovnika, u austrijskom Tirolu. Rođen sam slijep i kad je trebalo odlučiti hoću li krenuti u specijalnu ili 'normalnu' školu, tu se sve prelomilo. I roditelji i ja odbijali smo specijalnu školu, jer smo mislili da ću tako biti slijep. Krenem li u 'normal-

50 DALMATINSKI JEDIN I VRIME

Moje tijelo je
tvrtka u kojoj dva
radnika, moja dva
oka, zabušavaju,
zato ostali radnici,
moji **ostali organi**
nadoknađuju taj
manjak

51

**Vrime
JUNACI**

Andreas i Sabine
'Ovisan sam
o supruzi, o
prijateljima i
kolegama iz
ekspedicije. I baš
uživam u tome što
sam ovisan. To je
bogatstvo, a ne
hendikep'

Stipe Božić i Ljepota Paklenice

Žao je bilo Andreasu Holzeru što za kratkom boravku u Podstrani i Splitu nije uspio susresti Stipu Božića. - Čuo sam za Stipu Božića. On je veliki alpinist. Nismo se imali prigodu susresti, ali volio bih da se to jednom dogodi. Uvijek s takvim ljudima imaš o čemu pričati. Usput nam je Holzer rekao i o penjačkim iskustvima u Hrvatskoj. - Bio sam jednom u Paklenici i volio bih se tamo opet penjati. Valjda ću imati više prigode kad završim svoj projekt 'sedam uspona'. Slijepi imaju drugačiji pogled na svijet i ne treba mi se nitko čuditi kako ja to mogu prepoznati ljepotu Paklenice. Mogu, osjećam je - zaključuje Holzer.

nu' školu, razmišljao sam, jednostavno ću premostiti hendikep, neću se osjećati slijepim - ispričao nam je Andreas Holzer, čovjek koji vas jednostavno zadivi svojim pogledom na život.

Pomislite, pa je li moguće da se netko tko nema dar vida, može uspeti popeti na vrhove od po osam tisuća metara...

- Moguće, naravno da je moguće. Odrastao sam u Dolomitima i, bez obzira što prekrasnu prirodu nikad nisam vidio, osjetio sam je, želio sam se penjati. U međuvremenu, alpinizam za mene nije postao sport, nego zapravo život - objašnjava 44-godišnjak u društvu supruge Sabine.

Osmijeh mu ne silazi s lica, iskazuje silnu želju za novim alpinističkim uspjesima i uopće ne dvoji da će se bez obzira na sljepoću dogodne uspjeti na Mount Everest.

NAPAD NA EVEREST

- Godišnje u planini provedem čak oko 200 dana. Vjerojatno ćete pomisliti kako to radim ako sam slijep, no imam vrlo jednostavno pojašnjenje. Uzmite moje tijelo kao tvrtku u kojoj dvoje radnika zabašava. Recimo da su to moja dva oka. Stoga, ostali moji organi moraju za-

peti više i nadoknaditi slabosti. Ja ustvari 'vidim' svojim ušima, mirišem, kalkuliram, osjećam. Razvio sam te sposobnosti puno bolje nego ljudi koji normalno vide - ne da se smesti Andreas Holzer.

Prije šest godina započeo je projekt 'sedam uspona'. Nakon početnih priprema prvo se 2005. godine uspeo na Kilimanjaro (5895 m), najviši vrh Afrike. Nešto više od godinu dana kasnije bio je na vrhu Elbrus (5642 m) u Rusiji, na Kavkazu, pa onda 2007. na skoro 7000 m nadmorske visine na Aconcagui u Južnoj Americi. Uspeo se 2008. na Mt. McKinley na Aljasci, a onda na najviši vrh Oceanije u Papui Novoj Gvineji 2009.

- Ove godine ću se još popeti na najviši vrh Antarktike i onda dogodne na Mount Everest. Tako ću zaokružiti svojih sedam uspona na najviše vrhove svih kontinenata. Bit ću jedini slijepac od rođenja koji je to napravio - govori naš sugovornik, spominjući i teške trenutke koji ga, međutim, nisu pokolebali.

- Moj tim i ja smo se lani u Nepal penjali na vrh Cho Oyu. S obzirom da je to vrh od 8000 metara, mislio sam da će mi biti sjajan trening za osvajanje Everesta. Međutim, kad smo došli do 7200 metara, snažan vjetar je nas trojicu doslovno otpuhao zajedno sa šatorom. Bilo je strašno. No, to je snaga prirode koju treba poštovati i ne pada mi napamet zbog toga odustajati.

Holzer drži kako su ekspedicije u kojima sudjeluje možda čak i sigurnije nego neke druge, bez obzira na njegov hendikep s vidom.

- Znae što, ljudi koji su sa mnom u ekspediciji dobro znaju za moj hendikep i baš zbog toga sve dodatno provjeravaju, svaki konopac, svaki pokret, svaki dio opreme. Možda baš zbog toga nikada nismo imali neki veći

problem - rezonira neobični alpinist, tvrdeći kako sjajno osjeća prirodu, pamti penjačke staze, uzda se u ljude oko sebe...

Na tom tragu iznio nam je i svoj savjet ljudima koji, poput njega, imaju neki ozbiljni hendikep.

- Važno je svoj hendikep 'staviti na stol', iznijeti ga bez zadržke. Na taj način hendikep prestaje biti hendikep. Nadalje, važno je shvatiti da nam televizija i mediji sugeriraju kako su u životu bitni novac, zdravlje i neovisnost. Dobro, novac nam treba, zdravlje također, ali ja mislim da treba shvatiti kako neovisnost može značiti i samoću. Meni je bitna baš ovisnost. Ovisan sam o supruzi Sabini, o prijateljima, o kolegama iz ekspedicije. I baš uživam u tome što sam ovisan. To je bogatstvo, a ne hendikep - komentira Andreas Holzer.

KNJIGA U RUJNU

Prije odlaska na Everest objavit će knjigu o svom životu. Ne samo o tome kako je kao osoba slijepa od rođenja postao izniman alpinist. Odlučio se za pisanje kad je vidio koliko mu se ljudi javlja preko njegove web stranice www.andyholzer.com.

- Knjigu sam već dovršio i ona će se naći u knjižarama u Austriji u rujnu, a predstavljat će priču o mom životu. Tom ću pričom ljudima reći koliko je važna volja, kako se treba boriti, kako se izdici iznad hendikepa - rekao je Andreas Holzer i odšetao potom s nama do terase hotela 'Le Meridien Lav' kako bi pozirao za fotografiju.

Nije koristio bijeli štamp, nije napipavao stvari...

- Imam svoj način orijentacije, osjećam okoliš, pamtim, osluškujem. Kao kod penjanja u planinama... - nevjerojatan je Andreas Holzer.

Pravi junak... ■